

Jesus, our Healer

13th Sunday after Pentecost

Ari Savuoja

Sermon at St. Luke's Chapel, 18.8.2013

(Translation from Finnish, Bastian Fähnrich.

Original text from page 4 – 6).

Gospel text: Mark 7:31-37

Jesus heals a deaf and mute man

Then Jesus left the vicinity of Tyre and went through Sidon, down to the Sea of Galilee and into the region of the Decapolis. There some people brought to him a man who was deaf and could hardly talk, and they begged Jesus to place his hand on him.

After he took him aside, away from the crowd, Jesus put his fingers into the man's ears. Then he spat and touched the man's tongue. He looked up to heaven and with a deep sigh said to him, 'Ephphatha!' (which means 'Be opened!'). At this, the man's ears were opened, his tongue was loosed and he began to speak plainly.

Jesus commanded them not to tell anyone. But the more he did so, the more they kept talking about it. People were overwhelmed with amazement. 'He has done everything well,' they said. 'He even makes the deaf hear and the mute speak.'

Jesus was in many ways against people's wrong perceptions and practices in his time. One of the prejudice at Jesus' time was that diseases and illnesses are caused by some sin or wrongdoing that the sick – or, if a child was sick, the parents - had done. Many of the so-called pious Jews thus wished to avoid the sick, because they feared that the disease or sin would pass on and stick to themselves.

Jesus did quite the opposite: he went to the sick and wanted to help them.

We humans have a natural temptation to avoid doing things, which are difficult for us and that demand our care for someone else. We would rather take care of ourselves than care for other people.

Jesus wanted to do good to all people and he healed many who were sick. He didn't heal everyone in the areas he passed through, but for sure he wanted to forgive all of the people's sins.

In the original language of biblical times, healing and salvation is the same word. Jesus is our Healer, and he is our Saviour.

When Jesus healed a person's body from disease, it was a sign of utmost importance: at the same time when Jesus performed the healing, the person was saved from sin and the destructive power of death.

Jesus never healed in order to achieve fame and publicity. That's why, in today's Gospel text, he forbade the people to tell others that the deaf mute had been healed. He knew that people (because of their sinful nature) want to get entertainment and publicity.

For example, at Jesus time there was a 5,000-seat theatre in Nazareth, which the Romans had built, even though the city was inhabited only by about 25,000 people. Jesus of Nazareth would have been able to arrange a miracle show in such a theatre. But he did not do so, but he refused to tell anyone about the miracle of the deaf mute.

Why? Because the physical healing was not the main thing. Yes, we may be thankful when God heals a disease of the body or of the mind, but the main thing is the soul's health: do we, do I confess my sins and believe they are forgiven? If I do so, I can believe and rejoice that I'm a child of God and I can learn to live a new life, a life according to God's good will – God is so good! How happy and joyful I am!

God's good works made also the people in Jesus time happy, they brought joy to them. And the healing of the deaf mute opened people's mouths to praise God! Those who were spiritually mute became spiritually capable speakers!

This is true also in our time: When the Holy Spirit continues to do Jesus' work, miracles happen:

- *"My child will not obey me," says a troubled father. When a child gets pricked in his or her heart through the Holy Spirit, he or she will begin to listen to the parents more than to the MP3 player.*
- *"My husband does not understand me," weeps a wife. When the Holy Spirit of God opens a man's heart, the deaf mute husband will begin to speak and listen.*
- *"My boss does not listen to me," complains an employee. When the Holy Spirit does his work in the heart of the manager, it will start to melt and open up to fairness and justice.*

God wants to say to us all: Ephphatha, be opened! Be opened out of wrong prejudice, be opened out of self-enclosed egoism, be opened out of the snare of evil! Be opened to goodness, be opened to beauty, be opened to truth and be opened to love.

Our God is so good. He has already loved us as much as he can: He gave His only begotten Son as a sacrifice to overcome our evil, our sin. And so, we should also give our all to love one another as God has loved us!

Let's pray:

*Dear Jesus, thank you that you want to heal us all. Break the shackles of sin and the fear imposed by selfishness. Open our eyes to see and our ears to hear and our mouths to profess, that in you we have everything. We do not loose anything that is our own, when we sacrifice for the benefit of each other. Thank you that you have already healed us from the disease of our sin. We will joyfully and happily be your beloved children, of whom you take good care in every moment of our lives!
Amen.*

Jeesus, parantajamme

13. sunnuntai helluntaista

Ari Savuoja

Saarna Pyhän Luukkaan kappelissa 18.8.2013

Evankeliumiteksti: Mark 7: 31-37

Mark. 7: 31-37

Jeesus lähti sitten taas Tyroksen seudulta ja tuli Sidonin ja Dekapoliin alueen kautta Galileanjärvelle. Siellä hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka ei pystynyt kunnolla puhumaan, ja häntä pyydettiin panemaan kätensä miehen päälle. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuurolle: »Effata.» Se merkitsee: aukene. Silloin miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä vapautui, niin että hän puhui selkeästi.

Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään, mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he levittivät siitä tietoa. Kaikki olivat ylen määrin hämmästyksissään ja sanoivat: »Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.»

Jeesus toimi monella tapaa aikansa luutuneita käsityksiä ja tapoja vastaan. Yksi iso ennakkoluulo tuohon aikaan oli, että sairaudet johtuvat jostakin synnistä tai vääryydestä, jonka sairas - tai lapsen kohdalla hänen vanhempansa - olivat tehneet. Monet (omasta mielestään) hurskaat juutalaiset halusivat välttää sairaita, koska pelkäsivät sairauden tai synnin tarttuvan.

Jeesus toimi aivan päinvastaisella tavalla: hän meni sairaiden luo ja halusi auttaa heitä.

Meillä ihmisillä on luontainen kiusaus välttää sitä, mikä on vaikeaa ja tuottaa meille huolta. Hoidamme mieluummin itseämme ja omia tunteitamme kuin toisia ihmisiä.

Jeesus tahtoi kaikille ihmisille hyvää ja paransi monia sairaita. Kaikkia lähiseutujen ihmisiä Jeesus ei tiettävästi parantanut, mutta hän tahtoi antaa kaikille ihmisille heidän kaikki syntinsä anteeksi.

Alkukielessä parantuminen ja pelastuminen ovat sama sana. Jeesus on parantajamme, siis hän on pelastajamme.

Kun Jeesus paransi jonkun ihmisen ruumiin, se oli merkki kaikkein tärkeimmästä: ihminen oli samalla pelastunut synnin ja kuoleman tuhovallasta.

Jeesus ei koskaan parantanut siksi, että olisi halunnut kuuluisuutta ja julkisuutta. Siksi hän kielsi ihmisiä kertomasta kuuromyöksen paranemisesta kenellekään. Hän tiesi, että ihmiset (syntiin taipuvan luontonsa takia) haluavat ylen määrin viihdettä ja julkisuutta.

Esimerkiksi Nasaretissa oli tuohon aikaan tiettävästi 5000 hengen teatteri, jonka roomalaiset olivat rakentaneet, vaikka kaupungissa ja sillä seudulla asui vain noin 25.000 ihmistä. Jeesus olisi siis voinut järjestää Nasaretin teatterissa ihmeparantamisnäytöksiä. Mutta niin hän ei tehnyt, vaan hän kielsi kertomasta kenellekään tästä ihmeestä.

Miksi? Siksi, että ruumiillinen paraneminen ei ollut pääasia. Siitä sai ja saa olla kiitollinen, jos Jumala parantaa ruumiin tai mielen sairauden, mutta pääasia oli ja on sielun terveys: olenko tunnustanut syntini ja uskonut ne anteeksi annetuiksi. Jos olen, saan uskoa olevani Jumalan lapsi ja saan opetella uutta elämää, Jumalan hyvän tahdon mukaista elämää - onhan Jumala minulle niin hyvä!

Jumalan hyvät teot saivat myös Jeesuksen ajan ihmiset iloiseksi. Myöskin parantaminen sai myös muitten ihmisten suut ylistämään Jumalaa! Hengellisesti myöskin tuli hengellisesti puhekykyisiä!

Näin on myös meidän aikamme: Kun Pyhä Henki jatkaa Jeesuksen työtä, tapahtuu ihmeitä:

- "Lapseni eivät tottele minua", kertoo huolestunut isä. Kun lapsi saa Pyhän Hengen puhuttelussa piston sydämeensä, hän alkaa kuunnella enemmän vanhempiaan kuin MP3-soitintaan.
- "Aviomieheni ei ymmärrä minua", itkee vaimo. Kun Jumalan Pyhä Henki avaa miehen sydämen, kuuromyökästä aviomiehestä tulee puhuva ja kuuleva.
- "Esimieheni ei kuuntele minua", valittaa työntekijä. Kun Pyhä Henki saa tehdä työtään esimiehen sydämessä, se alkaa sulaa ja avautua tasapuolisuudelle ja oikeudenmukaisuudelle.

Jumala tahtoo sanoa meille kaikille: Effata, aukene! Aukene vääristä ennakkoluuloista, aukene itsekkyyden käpertyneisyydestä, aukene pahuuden pauloista! Aukene hyvyydelle, aukene kauneudelle, aukene totuudelle ja aukene rakkaudelle.

Hyvä Jumala on meitä jo rakastanut niin paljon kuin hän voi: Hän antoi ainokaisen Poikansa uhrina meidän pahuutemme sovittamiseksi, meidänkin tulee antaa kaikkemme toinen toisemme rakastamiseksi!

Rukoilemme:

Rakas Jeesus, kiitos että tahdot parantaa meidät kaikki. Katko synnin kahleet ja vapauta itsekkyyden tuomasta pelosta. Aukaise silmämme näkemään, että Sinussa meillä on kaikki, joten emme menetä mitään omastamme, kun uhraamme omastamme toistemme hyväksi. Kiitos, että olet jo parantanut meidän syntisairautemme ja saamme iloisesti ja onnellisesti olla sinun rakkaita lapsiasi, joista sinä pidät hyvää huolta joka hetki! Aamen.